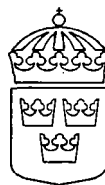

Regeringens proposition

1992/93:117

om lönegarantifonden m.m.

Prop.
1992/93:117

Regeringen föreslår riksdagen att anta de förslag som har tagits upp i bifogade utdrag ur regeringsprotokollet den 29 oktober 1992.

På regeringens vägnar

Carl Bildt

Börje Hörnlund

Propositionens huvudsakliga innehåll

Antalet företag och anställda berörda av konkurser har på grund av den ekonomiska utvecklingen legat på höga nivåer under kalenderåret 1992. Med anledning härav föreslås en ökning av den rörliga krediten för lönegarantifonden.

Arbetsmiljöfondens verksamhet finansieras med arbetarskyddsavgiften enligt lagen (1981:691) om socialavgifter. Regeringen föreslår i prop. 1992/93:50 bil. 3, att denna avgift avskaffas. Detta innebär att arbetsmiljöfonden kommer att sakna finansiering. Med anledning härav föreslås att ett anslag tas upp till bidrag till Arbetsmiljöfonden för perioden den 1 januari 1993 – den 30 juni 1993.

Arbetsmarknadsdepartementet

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 29 oktober 1992

Närvarande: statsministern Bildt, ordförande, och statsråden B. Westerberg, Friggebo, Johansson, Laurén, Hörnlund, Olsson, Svensson, af Ugglas, Dinkelspiel, Thurdin, Hellsvik, Wibble, Björck, Könberg, Odell, Lundgren, Unckel, P. Westerberg

Föredragande: statsrådet Hörnlund

Proposition om lönegarantifonden m.m.

1 Inledning

En arbetstagare som har en lönefordran mot en arbetsgivare som försatts i konkurs kan i vissa fall få ersättning enligt lönegarantilagen (1992:497). För att finansiera statens kostnader för lönegarantin betalar arbetsgivare en avgift som uppgår till 0,2 % på lönekostnaderna. Influtna medel tillförs en fond kallad *lönegarantifonden*.

Arbetsmiljöfonden stödjer genom bidrag sådan forskning och utveckling samt utbildning och information som kan motverka arbetsskador eller i övrigt bidra till en förbättrad arbetsmiljö.

2 Lönegarantifonden

Mitt förslag: En rörlig kredit om högst 4 000 miljoner kronor får disponeras för utbetalningar enligt lönegarantilagen (1992:497).
--

Skälen för mitt förslag: Under perioden januari 1992 – september 1992 har 58 851 anställda berörts av konkurser. Detta är en ökning med 14 412 anställda jämfört med motsvarande period under år 1991. Antalet företagskonkurser uppgick till 15 142 under perioden januari 1992 – september 1992 mot 12 281 under motsvarande period år 1991. De företagskonkurser som nu sker avser således i allt högre grad företag med allt fler anställda.

Under år 1992 har hittills ca 3 800 miljoner kronor utbetalats från lönegarantifonden. Motsvarande period under år 1991 utbetalades ca 2 000 miljoner kronor.

För att täcka de stigande kostnaderna för utbetalningar enligt lönegarantilagen beslutade riksdagen våren 1992 att den rörliga kredit som är förenad med lönegarantifonden under innevarande budgetår tillfäl-

ligt skall ökas från 200 miljoner kronor till högst 2 000 miljoner kronor (prop. 1991/92:150 bil. I:8, bet. 1991/92:FiU30, rskr. 1991/92:350).

Den nu gällande lönegarantilagen trädde i kraft den 1 juli 1992. Genom den begränsades det maximala garantibeloppet per anställd till 100 000 kronor. Enligt tidigare lagstiftning uppgick den maximala ersättningen till tolv gånger basbeloppet vid tiden för konkursbeslutet.

De nya reglerna gäller i konkurser som beslutats efter den 1 juli 1992. Detta innebär att effekterna av begränsningen till ett högsta ersättningsbelopp på 100 000 kronor kommer att visa sig först när uppsägningstiderna i konkurser beslutade före den 1 juli har löpt ut. Som jag anförde i prop. 1991/92:139 om statlig lönegaranti vid konkurs beräknas denna regeländring att minska kostnaderna för lönegarantin.

Med hänsyn till det hittills stora antalet företagskonkurser och anställda berörda därav bedömer jag emellertid att lönegarantifondens rörliga kredit behöver höjas ytterligare.

För budgetåret 1992/93 beräknar jag numera statens kostnader för lönegarantin till ca 6 000 miljoner kronor. Den 1 juli 1992 hade lönegarantifonden en ingående balans på 952 miljoner kronor. Inkomsterna under budgetåret kan beräknas till ca 1 200 miljoner kronor. Utgifterna kommer således att överstiga tillgångarna med ca 3 800 miljoner kronor.

Mot denna bakgrund föreslår jag att den rörliga krediten höjs tillfälligt till högst 4 000 miljoner kronor under budgetåret 1992/93.

3 Arbetsmiljöfonden

Mitt förslag: Ett anslag tas upp till bidrag till Arbetsmiljöfonden med 267 miljoner kronor för perioden den 1 januari 1993 — den 30 juni 1993.

Skälen för mitt förslag: Regeringen föreslår i prop. 1992/93:50 bil. 3, att arbetarskyddsavgiften enligt lagen (1981:691) om socialavgifter helt avvecklas den 1 januari 1993. Detta kommer att innebära att Arbetsmiljöfondens verksamhet, som betalas med denna avgift, kommer att sakna finansiering.

Mot denna bakgrund föreslår jag att ett nytt reservationsanslag begärs av riksdagen under tionde huvudtiteln till bidrag till Arbetsmiljöfonden. För perioden den 1 januari 1993 — den 30 juni 1993 beräknar jag medelsbehovet till 267 miljoner kronor. Beloppet motsvarar vad som skulle ha inlutit till Arbetsmiljöfonden från arbetarskyddsavgiften för samma tidsperiod.

Jag hemställer att regeringen föreslår riksdagen att

1. medge att under budgetåret 1992/93 får en rörlig kredit disponeras i Riksgäldskontoret om högst 4 000 000 000 kronor för utbetalningar enligt lönegarantilagen (1992:497),
2. till *Bidrag till Arbetsmiljöfonden* på tilläggsbudget till statsbudgeten för budgetåret 1992/93 under tionde huvudtiteln anvisa ett reservationsanslag på 267 000 000 kronor.

5 Beslut

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och beslutar att genom proposition föreslå riksdagen att anta de förslag som föredraganden har lagt fram.